

Potupa k pomstě dráždí pohrdání
 a pomsta novou potupu zas vzbudí,
 k většímu spěchu, do nového klání
 je nový ostěn, nový zásah pudí.
 Těsně jsou objati jak v pojímání.
 Meč nemá místa dost od hrudi k hrudi.
 Bijí se jílci, hruškou meče, štítý
 i přílbicemi vedou už boj lýtý.

Potřikrát rytíř děvů pevně spoutá
 v sevření paží, ona potřikrát
 ta sokova, ne milencova pouta,
 tím pevnější, dokáže rozervat.
 Vráti se k mečům, v krvi vykoupou ta
 těla už zbrocená, jež zlomil boj a chvat.
 Až couvnou bojovník i bojovnice,
 po těžké řeži těžce dýchajíce.

Na sebe hledí, tíži těl, z nichž valí
 krev, opřou zmoženi o hrušku meče,
 poslední záře hvězd se bledá kalí,
 z východu žhavé zlato jitra teče.
 Zří Tankred,² že z něho jen ručej malý
 se lije, z ní však proudem krev z té seče.
 I zpychne. Jak se v pýše duše klame,
 pro pouhý záblesk štěstí zajásáme.

Nač jášáš, bídný, tvoji radost brzy
 vystřídá smutek a tvou pýchu žal.
 Budeš-li živ, zaplatíš mořem slzí
 krůpěje krve, ježs tu proléval.
 Odpočívali, pohled lačně drzý
 sok na soka jen mlčky upíral,
 až zrušil ticho Tankred troufalý
 a chtěl, ať mu sok jméno odhalí.

² Historickým předobrazem Tankreda je normandský kníže Tankred z Hauteville, posléze vládce Galiley a Antiochie. U Tassa jde o modelovou postavu, vzor všech rytířských ctností a morálních kladů. Zachvacuje ho nicméně melancholie, již působí jeho láska k nedostupné Klorindě.